

İlahi Boşluk

– E.Kirişçi · 28 Ekim 2018

Sanat galerisinin toplantı salonunda basın açıklaması hazırlıklarının sonuna gelinmişti. Görevliler sandalyeleri diziyordu. Son sandalye de yerine konunca hâkim tavırlarından görevlilerin başı olduğu anlaşılan adam, genç kıza kapıyı işaret etti. Buzlu camların arkasında bekleyen kalabalığın silüetleri hareket ediyordu. Kız koşturup kapıyı açtı. Uğultu salonu doldurdu. Fotoğraf makineleri, kameralar, mikrofonlar... Sarı basın kartlarıyla salon papatya tarlasına dönmüştü. Yerden bir karış yüksekliğindeki sahneye görevliler masa taşıdı. Üzerine laptopla yazıcı yerleştirildi. Sahneye orta yaşlı adam çıkıp meraklı gözlerle kendisini takip eden basın mensuplarını süzdü. Emin adımlarla ortaya yürüyüp durdu. “Christie's Prints and Multiples' sanat galerisi olarak sizleri şaşırtmaya devam ediyoruz. Geçen hafta galerimizde, yapay zekâ tarafından üretilen ilginç bir tablo vardı. Resmi sitemizde değeri 7-10 bin dolar arasında gösterilen 'Edmond Belamy'nin Portresi' rekor bir teklif aldı. Satışını gerçekleştirdik. Obvious'un geliştirdiği algoritmaya 14. Yüzyıldan 20. Yüzyıla kadar çizilmiş 15 binden fazla eser yüklemiştik. Algoritma eserleri inceleyerek kendi resimlerini çizdi. Bugün sizlerin huzurunda nefeslerinizi tutarak izleyeceğimiz bir çalışma yapacağız.”

Gökdelenlerin arasında trafik sıkışmıştı. Öfkeyle kornalara basılıyor cadde boyu uzanan kafelerde sesler çınıyordu. Saçı sakalı birbirine karışmış adam direksiyonu sim sıkı tutmuş akışı takip ediyordu. Dur kalktan sinirleri bozulunca kornayı yumruklayıp kollarını iki yana saldı. Derin bir soluk verdi. “Yetişemeyeceğim.” Telefonu çaldı. Ekranda ‘baş belası’ yazıyordu. Hoparlörü açtı. Kızgın kadının sesi duyuldu. “Richard, telefonu meşgule alarak hayattan kaçamazsın. Eric’i salona bıraktım,” deyince adam şaşırdı. “Ne salonu!” Kadının ses tonundan şok olduğu anlaşılıyordu. “Nasıl ne salonu Richard. Oğlanın resim yarışması var. Unuttun değil mi! Seni bekliyor.” Richard gözlerini sıkarak kapadı. Fısıldayarak “Kahretsin!” Kadın olup biteni anlamıştı. “Duydum seni.” Yalvarır bakışlarla “Mary, galeride basın toplantısı yapılıyor. Çalışmanın sonunda sahneye çıkıp açıklama yapmam lazım.” “Sana ihtiyacı var.” “Tanrı’nın ne söyleyeceğini öğreneceğiz.”

Orta yaşlı adam sahnenin yanında dikilen görevlilere ‘getirin’ anlamında başını salladı. Görevliler dikkatle rulo parşömenleri sahneye çıkarıp masaya bıraktılar. Adam birini alıp kaldırdı. “Kutsal kitapların ulaşabildiğimiz en eski el yazmalarını algoritmaya yükledik.”

Mary çile dolu sesle “İnanamıyorum; yıllarca sözlerime kulak vermedin şimdi kalkmış Tanrı’nın sözlerini önemsiyorsun.” Richard, bir açılan bir tıkanan trafikte ilerlemeye çalışıyor bir yandan da direksiyon başında çırpınıyordu. “El yazmalarını algoritmaya girene kadar canım çıktı. Orada olmalıyım. Lütfen Eric’in yanına sen git,” derken telefon yüzüne kapandı.

Galeride nefesler tutulmuş çıt çıkmıyordu. Laptop başındaki adam enter tuşuna basıp sandalyesine

yaslanınca basın mensupları ayaklandı.

Richard nefes nefese hızlı adımlarla koridoru geçerken karşısında ki buzlu camların arkasında silüetler sağa sola koşturuyordu.

Basın mensupları sahneyi kuşatmışlardı.

Richard kapıyı ittirip içeri girdi. Onlarca çocuk masalarda yarışmanın başlamasını bekliyor, öğretmenler son dakika aksaklıklarını gidermek için bir o yana bir bu yana gidip geliyordu.

Yazıcı kâğıdı çekti. Tıkırtılar duyuldu.

Richard oğlunu fark etti. Ona doğru yürürken el sallıyordu. "Ericcc!" Çocuk başını kaldırıp sesin geldiği yöne baktı. Gülümseyerek ayağa kalktı. Richard Eric'in masasına yanaştı. Sarıldılar. Boyalar dağıtılmış salonun ortasındaki masada kâğıtlar dağıtılıyordu. "Baba kâğıt getirir misin?"

Yazıcının tepsisine kâğıt düştü.

Richard masaya yöneldi.

Adam kâğıdı aldı. Sanki küçük dilini yutmuştu. Gözlerini kırpmadan bekleyenlere döndürdü. Havada gezdirdi. Fısıldaşmalar, şaşkın bakışlar, kırırdanmalar. "Kâğıt boş mu?" "Hiç bir şey yazmıyor!"...

Richard kâğıdı Eric'e verdi. Eric fırçasını bardağa daldırıp kılları ıslattı. Palette gezdirdi. "Güzel bir resim yapma zamanı!"